

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/585/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212206205
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212206205.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Z. S., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom A. XX, I., zastúpeného advokátskou kanceláriou M. & Z. s.r.o. so sídlom D. XX/B, I., proti odporcovi: F. O., naposledy bytom I. nad I., v konaní zastúpenému opatrovníkom JUDr. A. D., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu I. nad I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom S. XX, D., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. P. A., advokátom so sídlom S. I. 2, D., o zaplatenie 949,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou , č.k. 6C/10/2013-115, zo dňa 1. augusta 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. P. A., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Odporcovi náhrada trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. A. náhradu trov právneho zastúpenia v sume 118,52 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi krátený súdny poplatok za podanie návrhu na súd v sume 49,87 Eur, a to prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa , že dňa 27.12.2012 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 949,85 eur s príslušenstvom. Dňa 15.7.2013 doručil navrhovateľ podanie označené ako "Späťvzatie návrhu, vyjadrenie", ktorým vzal svoj návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. V tomto podaní navrhovateľ ďalej uviedol, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom považuje za rozpor s dobrými mravmi, za účelový postup a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p., evidentne motivované snahou o dosiahnutie prospechu uplatnením náhrady trov konania. Občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, by malo byť dostatočne odborne a personálne vybavené na realizáciu uvedenej činnosti, preto by nemalo byť právne zastúpené advokátom. Náklady na právne zastúpenie občianskeho združenia vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa podľa navrhovateľa nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Prípadné priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia občianskemu združeniu by bolo aj v rozpore s § 1 O.s.p. a § 3 ods. 1 občianskeho zákonníka. Právne súd prvého stupňa poukázal na ust. § 96 ods. 1,2 a 3 O.s.p. Konštatoval, že navrhovateľ vzal účinne návrh späť, preto bolo potrebné konanie vo veci zastaviť. Prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu by bol právne bez významu, pretože k späťvzatiu došlo ešte pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný

uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ tým, že podal návrh a potom ho vzal späť, pričom dôvodom späťvzatia nebolo správanie odporcu (napr. uhradenie dlhu po podaní žaloby), procesne zavinil zastavenie konania a vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania. Odporca si v tomto konaní nijaké trovy neuplatnil, ani mu žiadne nevznikli, a preto sa mu ich náhrada nepriznáva. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia. Skutočnosť, že osoba je sama dostatočne právne kvalifikovaná (napríklad má právnické vzdelanie) nie je dôvodom na to, aby sa takejto osobe nepriznali trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Má teda, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, právo zvoliť si advokáta, ktorý ho bude zastupovať v konaní. V danom prípade súd posúdil trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka ako účelne vynaložené, keďže podanie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka z 9.6.2013 nebolo iba všeobecným vyjadrením, ale bolo vecné, obsahovalo konkrétne vyjadrenia vzťahujúce sa na predmet daného konania (dátum uzavretia zmluvy, námietka premlčania, námietka neprijateľnosti zmluvnej pokuty). Súd prvého stupňa preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov nasledovne: - tarifná odmena podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: 51,45 eur za každý úkon právnej služby, pričom právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby (prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom; písomné podanie na súd - vyjadrenie k žalobe), t.j. 2 x 51,45 eur, - režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: 7,81 eur za každý úkon právnej služby vykonaný v roku 2013, t.j. 2 x 7,81 eur. Spolu teda priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 118,52 eur. O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolanie podal podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok o trovách konania tak, že náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi neprizná. V odvolaní uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje zneužívanie ust. § 93 ods. 2 a 4 O.s.p., evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením. Namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom. Náklady na zastúpenie občianskeho združenia označil navrhovateľ za neúčelne vynaložené s tým, že pre ich priznanie nie je žiadny právny dôvod.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 Eur. Uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka boli jednoznačne účelne vynaložené. Jednalo sa o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobnému návrhu po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, preto nie tento úkon nadbytočný. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo konkrétne a spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa, pretože súd nemôže sám vzniesť námietku premlčania. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Konštatoval, že je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom konania v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR aj O.s.p. a má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. V závere vyjadrenia uviedol, že pokiaľ navrhovateľ vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na neexistenciu databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok, môže sa stať, že iný súd mu plnenie prizná a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co/912011-7.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 949,85 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.07.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 10.6.2013 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p. ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,52 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 25.8.2013 + režijný paušál 7,81 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.